

200. Mentsd, aki elmerül...

Moderato

1. Mentsd, a - ki el - me - rül, óvd a veszen - dőt, Fogd sze - lí - den fel a bűn - be - e - sőt;
2. Meg - ve - tik Öt, de Ő vár tü - re - lem - mel, Míg - nem a bűn fi - a keb - lé - re tér.

Szánd, a - ki el - e - sett, hívd, a - ki té - ved, Mondd neki: Jé - zu - sa men - ti meg őt!
Szólj ve - le komolyan, szólj sze - re - tet - tel, Jé - zus I - gé - je ke - gyel - met í - gér!

Mentsd, a - ki el - me - rül, óvd a ve - szen - dőt! Tedd, a - mit Jé - zus vár: hozd visz - sza őt!

3. Bünteli szívben is ott van a szent vágy, Rejtve egészen, a mélyben, alul.
Hű szeretetre még fellobog onnan, És a reménytelen is szabadul.
Mentsd, aki...

4. Mentsd aki elmerül! Ez kötelesség! Melyhez csak hű Urad adhat erőt;
Intsd türelemmel őt, vedd fel a gondját, Érte is meghalt az Üdvözítő!
Mentsd, aki...

*...és lésztek nékem tanuim Jeruzsálemben is, és egész Júdeában,
Samáriában és e földnek mind végső határáig.*

Csel. 1:8.